

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
Genel Merkezi
Ankara Caddesi no. 40
İSTANBUL

İstanbul, 24 Kasım 1964.

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı
Mehmet Ali Aybar'ın Basın Toplantısı :

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar 24 Kasım 1964 Salı günü, Parti Genel Merkezinde Basın mensuplarına aşağıdaki konuşmayı yapmış ve Partinin görüşlerini belirtmiştir.

AYBARIN KONUŞMASI

Türkiye İşçi Partisi, liderler toplantısına çağrılmamış olmasını şiddetle protesto eder. Bu davranışı Anayasamızın yeni bir ihlali ve yayınlanan bildirinin bundan öncekiler gibi ölü doğmuş bir belge olarak kalacağına bir işaret sayar. İstatükocu ve gelenekçi bazı partiler yöneticilerinin esasen kendilerinin büyük ölçüde yaratmış oldukları bugünkü buhranı çözebilecek güçte olduklarına ve hele Anayasayı, demokrasiyi içtenlikle uygulamak istediklerine inanmak için yakın tarihimizin derslerini tamamı ile unutmak gerekir.

Demokrasimiz çok ciddi tehlikelerle karşı karşıya bulunuyor. Genel Kurmay Başkanının mektubu, buhranın ancak çok yüzeysel olan kısmına değinmiştir. Şüphesiz ki, A.P.li bazı politikacıların silahlı kuvvetlerimize ve onun komutanlarına ağır sözlerle saldırmış olmaları, sağ duyu sahibi herkeste şiddetli tepkilere yol açmış ve rahatsızlığın su üstüne çıkmasına sebep olmuştur. Ancak rahatsızlığın çok daha derinde olduğu muhakkaktır.

Anayasamız ve demokrasimiz, aynı derecede zararlı iki politik kuvvetin etkisi altında bulunuyor.

Bu kuvvetlerin birincisi demokrasi mücadelesi bahanesi ile Anayasanın dışında ve gerisinde mevzilenmiş olan bazı A.P.li politikacılardan kurulmuştur.

Biz bir millî kurtuluş savaşının yarattığı bir halk devletiyiz. Demokrasimiz bu açıdan değerlendirilmelidir. Savaş yıllarının ateşinde şekillenmiş bir takım temel ilkelere bağlıyız. Bu ilkeler yeni Anayasamızda teyid edilmiştir. Demokrasimiz bu ilkelere dayanır. Yani bizde çoğunluk müessesesi ancak Anayasa içinde ve Anayasanın teyid ettiği ilkelere sadakatı nispetinde değer taşır. "Oy çoğunluğu" ilkesi Anayasanın gerisinde bir politikanın gerçekleştirilmesinde araç olarak kullanılamaz.

Karşı
Oysa bazı A.P.li yöneticiler Anayasaya karşı olduklarını, mesela toprak reformuna, vergi reformuna, sosyal adalete, grev hakkına, plana, açıkça koymak sureti ile belli etmektedirler. Bu gibilerin halkın saffetini sömürerek kazanacakları oylarla iktidara namzetliklerini koymalarını demokrasinin bir icabı olarak kabul etmek mümkün değildir.

Demokrasimizi tehdit eden ikinci büyük tehlike, Anayasayı, Kurtuluş Savaşı ilkelerini savunur görünerek, gerçekte Anayasayı savaçlama yolunu tutanlardan gelmektedir. Bu tehlikeyi de bazı C.H.P. yöneticileri temsil ediyor.

Anayasamız halk oyundan geçerek yürürlüğe girdiğinden beri C.H.P. hükümet ediyor. Oysa faşist kanunları hala yürürlükte tutuyor. Ve Anayasanın emrettiği reformlardan henüz hiçbirine el sürmüyor.

Aslında C.H.P. de Anayasaya gönülden bağlı değildir. Yalnız ne var ki, Kurtuluş Savaşından hemen sonra Büyük Atatürk tarafından kurulmuş bir parti olması, yöneticileri, üyeleri arasında Atatürkçülüğe inanmış kimselerin bulunması, bu partiyi sözde ilerici görünmeğe zorlamaktadır. Y.T.P., M.P., C. K.M.P. üzerinde durmak gereksizdir. Çünkü bu partiler artık bir politik güç olmaktan çıkmışlardır.

Genel Kurmay Başkanının mektubu üzerine Anayasamızı korumak, Demokrasimizi işler hale getirmek için tedbir almağa davet edilen liderler, işte bu nitelikte kuruluşları temsil etmektedirler.

Parti liderlerini toplantıya çağırarak sorumlular, buhrana gerçek çözüm teklifleri getirebilecek biricik kuruluşu, Türkiye İşçi Partisini, dışarıda bırakmışlardır. Başbakan İnönü Kıbrıs meselesi dolayısı ile parti liderleri ile yaptığı toplantılara da Türkiye İşçi Partisini davet etmemiştir. ama Anayasayı ihmal ederek tutulan bu sakat yolun, bizzat hükümet için zararlı olduğu sonradan ortaya çıkmıştır. Çünkü 7/8 aylık bir gecikme ve türlü zikzaklardan sonra, hükümet Türkiye İşçi Partisi tezlerinden çoğunu kabul etmek zorunda kalmıştır.

Bu sefer de Meclis Başkanı partimizi liderler toplantısına çağırmadı. Hemen şunu belirtelim ki, hiç bir makamın, hiç bir kimsenin partiler arasında böyle bir ayırım yapmağa hakkı, yetkisi yoktur. Anayasanın 56. maddesi " Siyasi Partiler ister iktidarda, ister muhalefette olsunlar demokratik siyasi hayatın vaz geçilmez unsurlarıdır" dediğine göre, Türkiye İşçi Partisi gibi yurt ölçüsünde teşkilat kurmuş, kesif faaliyeti, emekten, halktan yana fikriyatı, üye ve taraftarlarının sayısı ile millî hayatımıza mal olmuş bir politik varlığı bilmemezlikten gelmek Anayasanın bu hükmüne açıkça aykırıdır.

ni

Türkiye İşçi Partisi/normel politik münasebetler dışında tutmağa çabalayanlar, şüphesiz emekçi halkımızın politik bir kuvvet haline gelmesini, yurd işlerinde söz ve karar sahibi olmasını geciktirmek istiyorlar. Fakat emekçi halkı temsil eden Türkiye İşçi Partisi, Politik hayatımızın işleyişine normal olarak katılmadıkça, demokrasinin buhrandan kurtulamayacağını herkes iyice bilmelidir. Çünkü çok partili demokrasi bir denge rejimidir. Sermayeyi temsil eden kuvvetler karşısında emeği temsil eden kuvvetler bulunur. Ve bu denge tarihin akışı ile durmadan emekten, halktan yana gelişip, dönüşür. 1946'dan beri demokrasinin bir türlü normal işleyen bir rejim haline gelememiş olmasının nedenini burada, yani emeğin temsil edilmemiş olmasında aramak gerektir.

Anayasamızın başlangıç bölümünde, Anayasa halkın uyanık bekkiliğine emanet edilmiştir. Bu da bir edebiyat deyimi değildir. Anayasayı, demokrasiyi ancak uyarılmış, uyandırılmış halk kitleleri korur. Halkı uyarma ve uyandırma görevini, bu gün yalnız Türkiye İşçi Partisi yerine getiriyor. Bundan dolayı Türkiye İşçi Partisinin çağrılmadığı toplantılarda alınacak kararlar, aynı konuda bundan evvel alınmış kararlar gibi ölü doğmağa mahkumdur.

Demek oluyor ki, rejimin teminat altına alınması için önce bu yapma demokrasinin gerçek temellere oturtulması, yani Anayasanın ilkeleri ve devrimci ruhu ile eksiksiz ve tam olarak uygulanarak demokratik ortamın yaratılması gerekiyor. Bu esasen hükümete Anayasanın yüklediği bir vazifedir. Bütün toplumsal ve ilerici kuvvetler bu konuda birleşerek hükümeti ısrarla vazifeye davet etmelidirler. Emekçi halkın menfaatlerini temsil eden Türkiye İşçi Partisinin ilerletici ve dengeleyici bir unsur olarak politika sahnesinde serbestçe faaliyet gösterip gelişmesi, rejimin kararlı ve dengeli bir doğrultuda işler hale gelmesi ve temelli dönüşümler ve reformlarla Türkiyemizin muhtac olduğu huzura kavuşması için şarttır .

Böyle bir rejimde tarihimizin ileri hareketlerinde olumlu bir faktör olarak rol almış olan şanlı Türk Ordusu da, rejimin ve memleketin istikbalinden endişeye düşerek politika hayatına müdahale durumunda kalmıyacaktır .

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ